

νά γιατρευτῇ, γιατί εἶναι Σαββάτο ; Κ' ἔχεις σὺ τὸ δικαίωμα νὰ ταγίξης καὶ νὰ ποτίξης τὰ βώδια σου, ψευτάνθρωπε ; Μὰ αὐτὰ δὲν εἶναι πλεῖς ὑποκρισία, δὲν εἶναι ἀπάτη, δὲν εἶναι στάχτη τοῦ κόσμου τὰ μάτια, ὅζω ἂν εἶναι ἀμυαλιά τοῦ κάνει τὸν ἄνθρωπο πρὸς ζωντόβολο ἀπ' τὰ ζῶα. Ἀλλοίμονο στήν ἀνθρωπότη, ὅταν καταστήσῃ σὲ τέτοια καταντῖα τοῦ μὴδὲ τὰ θάματα τοῦ θεοῦ νὰ μὴ μποροῦν νὰ τὴν ξυπνήσουν ἀπ' τὸ βυθισμὸ τοῦ κοιμᾶται.

Παντοῦ καὶ πάντα βρίσκονται οἱ ἀρχισυναγῶγοι. Ὅλος ὁ κόσμος βγαίνει καὶ φωνάζει : Τὸ Ρωμαιοὶ δὲν πάει καλὰ· δὲν εἴμαστε στὰ ἴσα μας, πισστήκαμε, σωριαστήκαμε, κουδριαστήκαμε, σῶσον ἐλέησον, ἔχουμε ἀνάγκη γιατρείας· ὅπως πάμε θὰ χαθοῦμε ὁλότελα. Γιατί ; Τί μᾶς λείπει ; Ὅλα. Πρῶτα πρῶτα δὲν ἔχουμε θρησκεία. Πῶς δὲν ἔχουμε ; Δεσποτάδες μὲ χρυσοῦφανα ἔχουμε, παπάδες μὲ γένεια μακρυὰ ἔχουμε, διάκους μὲ λιγερὲς φωνές ἔχουμε, κήρυκες μὲ δογματικὴ καὶ βροντερὴ φωνὴ ἔχουμε, εἰκόνες ἀσημοσκέπαστες, Βαγγέλια χρυσοστόλιστα, ἐκκλησιὲς μαρμαροχτισμένες, καμπάνες ποῦ ξεκουφαίνουν, κεριὰ, λιθάνια, δίσκους, πολυελαίους, καντῆλες, κυρίου δεσθῶμεν, ἀντιλαβοῦ καὶ πόσα καὶ πόσα ἄλλα ! Καλὰ· μὰ αὐτὰ δὲν εἶναι θρησκεία, εἶναι στολίδια τῆς θρησκείας· δὲν ἔχουμε ἐκεῖνα ποῦ εἶναι ἡ οὐσία τῆς, ὁ σκοπὸς τῆς· ἀγάπη, ἀλήθεια, δικαιοσύνη, τιμιότητα, φιλοπατρία, γενναϊότητα, σπλαχνικὰ, τίποτ' ἀπ' αὐτὰ δὲν ἔχουμε. Καὶ γιατί νὰ μὴν ἔχουμε ; Γιατί δὲν ἐκαταλάβαμε πῶς αὐτὰ εἰν' ἡ θρησκεία καὶ ὅχι ἐκεῖνα. Καὶ δὲν ἐκαταλάβαμε, γιατί κανένας δὲ μᾶς τὸ διδάξει· καὶ τὸ Βαγγέλιο ποῦ τὸ διδάσκει, δὲ μᾶς ἀφίνει ἡ ὑποκρισία νὰ τὸ διαβάσουμε. Μᾶς λέγεις γιὰ μετάφραση αὐτὸ ἐκχυδαῖσμον τοῦ Εὐαγγελίου, θὰ μοῦ εἰπῇ κανένας λογιώτατος. «Αὐτὸ εἶναι προδοσία, βεβήλωση». Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι Εὐαγγέλιον μόνον, ὅταν λέγῃ : «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» καὶ ὅχι ὅταν λέγῃ τὸ χυδαῖον καὶ ἀπαίσιον «Θυμήσου με, Κύριε, σὺν ἔρτῃ στὴ βασιλείᾳ σου». Μόνον μὲ τὴ μνήσθητί μου, Κύριε, θὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· μόνον δι' αὐτοῦ θὰ κληρονομήσωμεν τῶν προγόνων μας τὴν ἐνδοξὸν κληρονομίαν· τὰλλα εἶναι ἐναγῆ, βέβηλα, βλάστημα, ἀνόσια, προδοτικά.

Ὑποκριταί, ὁ ἄνθρωπος ἔγινε γιὰ τίς λέξεις, ἡ οὐ λέξεις γιὰ τὸν ἄνθρωπο ; Αἱ, ἀρχισυναγῶγοι μωροὶ καὶ τυφλοὶ, γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ κορμιοῦ σας θέ-

λετε νὰ καταλαβαίνετε καίνο ποῦ σὰς λένε, θέλετε νὰ ξέρετε ποῖο λένε αὐτὸ καὶ ποῖο τυρὶ, ποῖο ψωμὶ καὶ ποῖο νερό, καὶ γιὰ τὴν γιατρεία τῆς ψυχῆς σας καὶ τῆς θροφῆς τῆς, θαρρεῖτε πῶς μπορεῖ νὰ γένῃ τίποτα, ἂν δὲν ξέρετε πῶς τὰ λένε τὰ γιατρικά καὶ τίς θροφές ποῦ χρειάζεται ;

Κι' ἔτσι παντοῦ. Ἐχουμε πολιτεία ; Πῶς δὲν ἔχουμε ; Δὲ βλέπετε Βασιλιάδες καὶ Ὑπουργοὺς καὶ Μεγιστάνες καὶ Δημάρχους καὶ Βουλευτάδες, Ἀστυνομικούς, Δεσμοφυλάκους, ἀλυσίδες, Σύνταγμα, νόμους, βούρδουλα, ἀποσπάσματα, κόττα πῆττα, Στρατὸ, ἐρέας, σκελῆς καὶ κινητὰ οὐραῖα καὶ Μάτι καὶ Ἀκρίσσα καὶ πανικὸ καὶ προδοσίες καὶ καὶ .. Ἐχουμε πολῖτες ; Ἄλλα τίποτα. Γεμᾶτος ὁ κόσμος καὶ ἴσα ἴσα νὰ τύχῃς ἀπάνω σ' ἐκλογές. Καὶ εἶναι πολῖτες αὐτοὶ ποῦ τρέμουν μπρὸς στὸ βούρδουλα τοῦ ἀποσπασματάρχῃ, ποῦ ψευτοκοῦνε μπρὸς στὰ δικαστήρια γιὰ μὴ πεντάρια, ποῦ πουλοῦνε τὸν ψῆφόν τους, ποῦ μαχαίρωνονται γιὰ τὸ φιλότιμο, ποῦ κοιτάζουν νὰ γίνουν ἀπαλλαγέντες ἀπ' τὸ στρατό ; Κι' ἀφοῦ δὲν ἔχουμε πολῖτες ποῦ τὴν βρήκαμε τὴν πολιτεία ; Ἄν μπορεῖ νὰ γένῃ ψωμὶ χωρὶς ἐλευθέρια, κεραμίδι χωρὶς χῶμα, τυρὶ χωρὶς γάλα, μπορεῖ νὰ γένῃ καὶ πολιτεία χωρὶς πολῖτες. Καὶ ὅμως καμαρώνουμε τὸ Κράτος μας, τὸ Σύνταγμα μας, τὴν λευτεριά μας, τίς ἀρχές μας, τίς ἐξουσίες μας καὶ πῶς περπατοῦμε σὺν τὸν κάθουρα δὲν τὸ βλέπουμε. Μᾶς φτάνουν οἱ τύποι, οἱ ἴσκιαι, τὰ φαντάσματα, ἡ ψευτιά, ἡ ὑποκρισία. Ἄν μᾶς πῇ κανένας γνωστικός : Αἱ κακομοιριασμένοι Ρωμιοὶ, σακατεμένοι, κουδριασμένοι, παράλυτοι, σηκωθῆτε ἀπάνω, γιατρευτῆτε, ρίξτε ἀπὸ πάνω σας τὰ σιναιπῖδια καὶ τὰ μαράζια, γιατρεψατε τίς πληγές σας, τίς ἀρρώστιές σας μὲ τὸ θεῖο καὶ γιατρικὸ τῆς λογικῆς καὶ τῆς καλῆς θέλησης, κάμετε τοὺς νόμους πρᾶμα καὶ ὅχι λέξεις, τὸ Σύνταγμα σας πολιτικὸ Βαγγέλιο, τὸ στρατεύμα σας ὑπερασπιστὴ τῆς ἐθνικῆς σας τιμῆς καὶ τοῦ δικίου σας, τὴ δικαιοσύνη σας συμμαζώχτρα τῆς κουρελλοσύνης σας καὶ τοῦ ρεμπελιῦ σας, τὴν παιδείαν σας φωτίστρα τῆς σκοτισμένης σας ζωῆς, ἀνθρωπίσατε, βάλτε τὸν καθένα καὶ τὸ κάθε τι στὴ θέσιν του. Αἱ καὶ ἂν τὰ πῇ, τί ; Ὅτ σηκωθῶντες στὴ μέση οἱ ἀρχισυναγῶγοι καὶ θὰ μπηξουν τίς φωνές ; Δὲν πρέπει νὰ γιατρευτοῦμε γιατί εἶναι Σαββάτο· γιατί ἂν θὰ γιατρευτοῦμε θὰ γκεριόμαστε καταγῆς τὰ εἰδῶλα τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς· καὶ τότε ὁ βουλευτὴς νὰ μὴν ἔχῃ ρουσφέτια· ὁ Ὑπουργὸς νὰ μὴν εἶναι σκληρὸς τῆς Βουλῆς, ὁ Βασιλεὺς νὰ μὴν εἶναι ψυχογυδὸς τοῦ

Ὑπουργοῦ, ὁ δικαστὴς νὰ μὴν κάνῃ τὰ κέρια καὶ τὰ χατήρια τοῦ κομματάρχῃ, ὁ ἀξιωματικὸς νὰ μὴ σέρνῃ τὴ σπάθα του στὰ πεζοδρομια κυνηγώντας προίκας καὶ ποδογύρους, ὁ Μιστριώτης νὰ μὴ σαλιαρίζῃ κουροφέξαλα γιὰ ἀθανάσιες προγονικὲς καὶ ὑσπληγγες καὶ κονίστρες· καὶ τότε τί θὰ γένουμε ; Πῶς θὰ ζήσουμε ; Ἐν ἀρχῇ ἦν αὐτὰ· καὶ αὐτὰ ἦν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ Θεὸς ἦμῶν ἦν αὐτὰ.

Καὶ λοιπὸν, ἀρχισυναγῶγοι ; Γιὰ τὰ βώδια σας καὶ τὰ γαϊδούρια σας κοιτάζετε μὴν πάθουν τίποτα· καὶ γιὰ τὸ ἔθνος, τὸ παρλυτο, τὸ σακατεμένο, τὸ πικασμένο, τὸ ἔθνος ποῦ εἶναι βλαστάρη τῆς πιδεῦρωστος φυλῆς τοῦ κόσμου, πρέπει νὰ τάφισουμε ἔτσι ; Τάχα πρέπει ὁ πολυέσπλαχνος Γιατρός, ὁ Θεὸς μας, νὰ κατεβῇ καὶ μὲ τὸ θαματοῦργό του χεῖρ νὰ γιατρεῖ τίς πληγές μας ; Ὅχι, ἀδέρφια μου· ὁ θαματοῦργὸς Θεὸς εἶναι μέσα στὴν ψυχὴν μας· φτάνει νὰ ἔχουμε λιγάκι καλὴ θέληση καὶ ὅλα μας γιατρεύονται. Τοὺς ψεῦτες καὶ τοὺς ὑποκριτάδες ἀρχισυναγῶγους νὰ τοὺς βάλουμε στὴ θέσιν τους καὶ ὅλα θὰ ἔρτουν καλὰ. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φωτίσῃ σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο ἔργο.

Ο ΚΥΡΥΚΑΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ.

ΡΗΝΟΥΛΑ

Μὰ τί, Ρηνούλα δὲ σὲ λέν καὶ Εἰρήνην δὲ σὲ κράζουν ; Πῶς πόλεμο ζητᾷς νὰ μᾶς ἀνάψεις ; Τοὺς ἀντρες ἀσ' τους, κόρη μου, τὰ μάτια τους νὰ [βγάζουν

ΔΕΚΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

"Εντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτίας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκείας Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς 8 ἐγένητο ἢ κατάθεσις· εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ἄλλης (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγῆν τοῦ ὁμολογιοῦχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου· τὸ Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρᾳ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	ταῖς	0)0	κατ' ἔτος	διὰ	καταθ.	6	μηνῶν
2	"	"	0)0	"	"	"	1	ἔτους
3	1)2	"	0)0	"	"	"	2	ἔτων
2	"	"	0)0	"	"	"	4	ἔτων
4	"	"	0)0	"	"	"	5	ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου νομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

φωτα μόνο οἱ ἀγγέλοι μπορεῖ νὰ τόνε κάνουνε.

MIMIKOS. Ρομάντσ.

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Σὺν πατρειότηκανε ὅμως καὶ περάσανε δυὸ-τρία χρόνια, ἡ νέα ἔπαψε ν' ἀγαπᾷ τὸν ἄντρα τῆς καὶ γι' αὐτὸ πολὺ λυποῦντανε, μερонуχτίς ἔκλαιε, καὶ ἀγάπησε ἄλλον καὶ μιὰ μέρα παίρνει τὸν ἀγαπητικὸν τῆς καὶ φέβγει... Ἐδῶ τελειώνει τὸ δῆγημα... Πῶς σοῦ φαίνεται ;

MIMIKOS. Καλὸ... ἀλλὰ...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Ἀλλὰ τί ;... δὲ δικαιολογεῖς τὴ νέα ;...

MIMIKOS. Ὅχι... ἡ γυναῖκα πρέπει ν' ἀγαπᾷ τὸν ἄντρα ποῦ θὰ πάρῃ...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Σωστὸ, μὰ ἀπὸ εἶναι θεωρία, δὲν εἶναι πράξη... Εἶδες πῶς λυποῦντανε, πῶς παιδεύοντανε γιατί δὲν ἀγαποῦσε πιά τὸν ἄντρα τῆς... τί μποροῦσε νὰ κάνῃ ἀφοῦ ἡ ἀγάπη ἔρχεται μονάχη τῆς καὶ φέβγει πάλι μονάχη τῆς... Τί ; ἔχει τὴ δύναμη ἓνα ἀδύνατο πλάσμα νὰ κρατήσῃ στὰ χεῖρια τοῦ ἓνα δυνατώτερο ἢ νὰ μπορῇ νὰ ξεγλυστρήσῃ ἀπὸ τὰ χεῖρια τοῦ ὅταν τὸ πῖο δυνατό τὸ κρατῇ ;

MIMIKOS. Δὲ σοῦ λέω, μὰ... Τουλάχιστο δὲν ἔπρεπε ν' ἀγαπήσῃ ἄλλον...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Μὰ πῶς μποροῦσε νὰ τὸ κάνῃ καὶ αὐτὸ ; Μήπως εἶναι κύριος κανεὶς τῶν αἰσθημά-

των του ; Ἡ καινούρια ἡ ἀγάπη πάλι μονάχη τῆς ἔρτε, ὅπως εἶχε ἔρτε πρὶν καὶ γιὰ τὸν ἄντρα τῆς...

MIMIKOS. Καὶ σ' αὐτὸ ἔχεις δίκιο... μὰ δὲν ἔπρεπε τουλάχιστο ν' ἀφήσῃ τὸν ἄντρα τῆς καὶ νὰ φύγῃ, ἀφοῦ ἔχει κάνει συμβόλαιο ἐπίσημο καὶ ὁ γάμος εἶναι συμβόλαιο, πῶς θὰ ζήσῃ ὅλη τὴ ζωὴ τῆς μὲ τὸν ἄντρα τῆς.

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Κι' αὐτὸ σωστὸ, μὰ εἶχε τόση δύναμη νὰ νικήσῃ τὴν ὁρμὴν τῆς ;... καὶ ἂν εἶχε τόση δύναμη, νὰ διωχθῇ, εἶναι δίκιο νὰ ζῇ μὲ ἄνθρωπο ποῦ δὲν τὸν ἀγαπᾷ καὶ νὰ εἶναι καταδικασμένη νὰ δέχεται τὰ φιλιὰ του, τὰ χάδια του μὲ χαμογέλιο... νὰ ὑποκρίνεται, νὰ λήψματα καὶ νὰ εἶναι μακριὰ ἀπὸ καίνο ποῦ ἀγαπᾷ καὶ μόνον μαζίτου μπορεῖ νὰ εἶναι ἐφτυχιμένη... νὰ μὴν ὑποκρίνεται, νὰ μὴ λήψματα... Εἶναι σωστὸ λοιπὸν ἓνα ἄτομο νὰ βασανίζεται τόσο, ἀφοῦ ὑπάρχει τρόπος νὰ μὴ βασανίζεται ;

MIMIKOS. Καὶ τὸ συμβόλαιο ;

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Ὡ ! τὸ συμβόλαιο... Κ' ἐπειδὴ ἔκανε συμβόλαιο, πρέπει νὰ περάσῃ λοιπὸν τὸ ἐπίλοιπο τῆς ζωῆς δυστυχισμένη... στὴν ὑποκρισία καὶ στὴν ψευτιά ;... Δὲν εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου μιὰ ποῦ θὰ περάσῃ σ' ἀφτόνα τὸν κόσμο ; Μήπως ὑπάρ-

χει ἐλπίδα καμμιάς ἄλλης ζωῆς, ποῦ θὰ μπορῇ ἔχει τουλάχιστο ν' ἀπολάβῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ;... Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἄδικο... Ἀφῆσε τὸ συμβόλαιο κατὰ μέρος καὶ πιάσε τὴν ἀπόλυτη ἀλήθειαν... δὲ σοῦ φαίνεται πῶς ἡ ἀπόλυτη ἀλήθεια δικαιολογεῖ τὴν ἡρώϊνά μου ;

MIMIKOS. Ἰσως ἔχεις δίκιο... τέλος δῆγημα εἶναι καὶ μπορεῖς νὰ τὸ κάνῃς ὅπως θέλῃς... Μὰ πρέπει νὰ οἰσθῶ... ἂ, πόσο ἀργησα. (Κοιτάζει τὸ ρολοῖ του) Ὅχι ! πόσο ἀργησα... εἶναι τόσο βιαστικές ἀφῆς οἱ δουλειές ποῦ ἀναγκάζομαι ν' ἀφήσω τόσο γλυκὲς στιγμές... (Τὴν ἀγκαλιάζει καὶ τὴ φιλεῖ πολλὰς φορὲς ἀπανωτὰ) Ἀντίο, πουλάκι μου. (Φέβγει).

ΣΚΗΝΗ Γ.

Κλειούλα καὶ Λενιὸ.

ΚΛΕΙΟΥΛΑ (Τόνε κοιτάζει ὡς ποῦ χάνεται. Ὑστερα πέφτει στὸ σοφὰ καὶ κλαίει μ' ἀναφυλλητό. Βαστᾷ κάμποση σιωπὴ). Ὡ πῶς σπαράζει ἡ καρδιά μου... Πῶς μ' ἀγαπᾷ... Τί γλυκαῖά ἐποχὴ εἴτανε καίνη... Γιατί νὰ περάσῃ ;... Δὲν ἔχω λοιπὸν τὴ δύναμη νὰ νικήσω τὸν αἰφτό μου ;... Νᾶ, ὅπου